

Tematem pracy jest twórczość literacka i muzyczna Fanny Hensel (1805-1847), siostry Felixa Mendelssohna Bartholdy'ego. Analizie poddano pamiętniki kompozytorki z lat 1829 do 1847 oraz jej dzieła muzyczne, w tym opracowania wierszy słynnych poetów epoki klasyczo-romantycznej jak Johanna Wolfganga von Goethego, Josepha von Eichendorffa, Heinricha Heinego bądź Emanuela Geibela, a także dwa utwory solowe, które powstały w konsekwencji jej wyjazdu do Włoch i znajdują się w znanym cyklu fortepianowym *Das Jahr*. Interdyscyplinarny charakter pracy pozwala zbadać paralelizm i/lub zróżnicowanie literackich i muzycznych środków wyrazu oraz ich znaczenie dla opisu kształtowania się samoświadomości Fanny Hensel jako kobiety, zapisującej w pamiętnikach swoje przeżycia i emocje oraz wyrażającej się za pomocą muzyki. Centralnym pytaniem rozprawy jest więc, jak Fanny Hensel konstytuuje swój obraz w obszarze literatury i muzyki, czy jest on zbieżny, czy różni się tematycznie, formalnie-strukturalnie, czy można mówić o paralelizmie, czy raczej o biegunowości literackiej i muzycznej autoprezentacji kompozytorki.

Za ważny element samoopisu i samorefleksji Fanny Hensel uznaje się analizę jej ról społecznych, wynikających z bycia kobietą, determinującej proces samopoznania i twórczości artystycznej. Określenie wynikających z przypisanych płciom ról, ich akceptowanie bądź odrzucenie, funkcjonowanie w rodzinie, społeczeństwie, analizowane jest zgodnie z genderowym modelem odczytania tekstów kultury niemieckiej literaturoznawczyni Ingi Stephan. Analiza muzyczna podąża natomiast za teorią Jacoba Gottfrieda Webera, opierającej się na analizie symboli literowych, służących do oznaczenia interwałów, akordów i kluczy. Teoria ta nawiązuje do schematu harmonicznego utworu, wyrażonego w teorii funkcjonalnej Hugo Riemanna.